

Arrest

nr. 87 579 van 13 september 2012
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Macedonische nationaliteit te zijn, op 16 maart 2012 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 10 februari 2012 tot weigering tot in overwegingname van een asielaanvraag (bijlage 13quater).

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 24 juli 2012, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 23 augustus 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. EKKA.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die loco advocaat S. TUCI verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat E. MATTERNE, die loco advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoeker diende op 28 januari 2011 een eerste asielaanvraag in bij de Belgische autoriteiten, die op 5 juli 2011 resulteerde in een beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen tot weigering van de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus. Het beroep dat door verzoeker tegen deze beslissing werd ingesteld bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen leidde tot arrest nr. 69 153 van 25 oktober 2011, waarbij verzoeker eveneens de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus werden geweigerd.

1.2. Verzoeker diende een tweede asielaanvraag in op 10 februari 2012.

1.3. Op 10 februari 2012 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding een beslissing tot weigering tot in overwegingname van deze asielaanvraag (bijlage 13quater). Dit vormt de bestreden beslissing.

2. Over de ontvankelijkheid

De Raad stelt ambtshalve de laattijdigheid van het ingestelde beroep vast.

2.1. Uit het administratief dossier blijkt dat de bestreden beslissing betekend werd op 10 februari 2012 zoals de verwerende partij het ook voorhoudt in haar nota met opmerkingen. Het gegeven dat op de akte van kennisgeving werd vermeld dat verzoeker weigert te tekenen houdt niet in dat de bestreden beslissing hem niet ter kennis werd gebracht. Ten overvloede kan nog verwezen worden naar het annulatieberoep (RvV 91 466) dat verzoeker op 8 maart 2012 instelde tegen dezelfde bestreden beslissing en waarin in het verzoekschrift gesteld wordt dat de bestreden beslissing van 10 februari 2012 “*diezelfde dag*” werd betekend.

2.2 Bij aangetekend schrijven van 16 maart 2012 diende verzoeker een beroep tot nietigverklaring in tegen de bestreden beslissing. Volgens artikel 39/57, §1, eerste lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (Vreemdelingenwet) dient het beroep te worden ingesteld binnen een termijn van dertig dagen na kennisgeving van de beslissing waartegen het is gericht. De termijn van dertig dagen bepaald in voormelde wetsbepaling is van openbare orde en moet strikt worden toegepast.

2.3. De kennisgeving gebeurde op 10 februari 2012. Dit is de dies a quo. Deze dag wordt niet in de termijn begrepen (cf. artikel 39/57, §2, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet). De vervalddag is in de termijn begrepen. Is die dag echter een zaterdag, een zondag of een wettelijke feestdag, dan wordt de vervalddag verplaatst op de eerstvolgende werkdag (cf. artikel 39/57, §2, tweede lid, van de Vreemdelingenwet). De beroepstermijn neemt een aanvang op 11 februari 2012. Derhalve was maandag 12 maart 2012 de laatste nuttige dag en is het verzoekschrift laattijdig en bijgevolg onontvankelijk. De Raad zou zijn bevoegdheid overschrijden mocht hij een laattijdig ingesteld beroep toch ten gronde behandelen (RvS 18 juni 2004, nr. 132.671).

2.4. Verzoeker houdt in zijn verzoekschrift voor dat de bestreden beslissing hem ter kennis werd gebracht op 16 februari 2012, doch toont dit op geen enkele wijze aan.

2.5. De verzoekende partij voert ter terechtzitting geen tegenbewijs noch overmacht aan.

2.6. De Raad wijst erop dat het recht op een daadwerkelijk beroep vervat in artikel 13 van het EVRM niet verhindert dat er voorwaarden van procedurele aard, zoals termijnen en vormvereisten worden gesteld aan een mogelijke klacht of dat bepaalde financiële drempels worden ingebouwd, in zoverre deze voorwaarden niet onredelijk en/of arbitrair zijn of een vorm van machtsafwendings uitmaken (J. VANDE LANOTTE en Y. HAECK (eds.), *Handboek EVRM Deel 2 Artikelsgewijze Commentaar*, Volume I, Antwerpen-Oxford, Intersentia, 2004, 118 en de aldaar aangehaalde rechtspraak). De verzoekende partij voert nergens in haar verzoekschrift noch ter terechtzitting aan dat de gewone beroepstermijn van 30 dagen onredelijk of arbitrair zou zijn of een vorm van machtsafwendings zou uitmaken.

Het ingestelde beroep is derhalve onontvankelijk.

3. Korte debatten

Het beroep tot nietigverklaring is onontvankelijk. Er is derhalve grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als accessorium van de nietigverklaring, wordt derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen. Er dient derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertien september tweeduizend en twaalf door:

mevr. M. EKKA,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. EKKA